

La galeta que rodola

En una caseta de pedra vivien l’avi Joan i l’àvia Rita.

Un matí van preparar una galeta ben rodona. La van daurar al forn i la van deixar refredar al costat de la finestra.

Però la galeta volia veure món.

Va fer un salt.

Plop!

I va sortir rodolant.

—Torna, galeta! —van cridar els avis.

La galeta reia mentre baixava pel camí.

—Rodo, rodo sense parar. Ningú no em podrà atrapar!

Al prat va trobar un conill.

—Quina galeta més bona! —va dir el conill—. Em sembla que me la menjaré.

—Primer m’hauràs d’atrapar!

I la galeta va continuar rodolant.

—Rodo, rodo sense parar. Ningú no em podrà atrapar!

Més endavant va trobar un os.

—Quina galeta més cruixent! —va dir l'os—. Em sembla que me la menjaré.

—Primer m'hauràs d'atrapar!

I la galeta va rodolar encara més de pressa.

—Rodo, rodo sense parar. Ningú no em podrà atrapar!

Al costat del bosc va trobar una guineu.

—Quina galeta més rodona! —va dir la guineu—. Vine una mica més a prop, que no et sento.

La galeta va recordar el conill i l'os.

—No, no! Tu també em vols menjar!

I va passar de llarg.

Però el camí acabava davant d'un rierol. La galeta no sabia nedar.

Una tortuga petita treia el cap de l'aigua.

—Puja damunt la meva closca —li va dir—. T'ajudaré a travessar.

—No em vols menjar?

—No. Només vull ajudar-te.

La tortuga la va portar fins a l'altra riba.

La galeta va mirar el camí que s’allunyava i va pensar en els avis. Rodolar era divertit, però començava a sentir-se sola.

—Vols tornar amb mi? —va preguntar a la tortuga.

Van tornar plegades a la caseta. El conill, l’os i la guineu les van seguir, però aquesta vegada no corrien. Tots portaven alguna cosa: maduixes, mel i pomes.

L’avi Joan va preparar una galeta enorme per compartir. L’àvia Rita en va tallar un tros per a cadascú.

I la galeta viatgera? Va quedar-se damunt d’un plat, explicant la seva aventura.

Des d’aquell dia rodolava cada matí, però sempre tornava a l’hora de berenar.